

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XII — Nr. 86

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 24 februarie 2000

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE			
32. — Decret privind conferirea Ordinului național <i>Steaua României</i>	1-2	condiții de timp de zbor extins (ETOPS) a avioanelor cu două motoare cu turbină, înmatriculate în România.....	4-5
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 239 din 27 decembrie 1999 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. 4 din Codul penal.....	2-4	8. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea aplicării Reglementării europene JAR-66 — Personal de certificare a întreținerii.....	5-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
748/1999. — Ordin al ministrului muncii și protecției sociale privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru exploatarea stufului.....	4	16. — Ordin al ministrului transporturilor privind actualizarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice, efectuate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.....	6-7
781/1999. — Ordin al ministrului transporturilor pentru aprobarea Reglementării privind operarea în		298. — Ordin al ministrului finanțelor privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna martie 2000.....	8

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea Ordinului național *Steaua României*

În temeiul art. 94 lit. a) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și al Legii nr. 77/1999,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Excelenței sale doamnei Barbara Stamm, ministru de stat al Secretariatului Bavarez pentru Muncă și Afaceri Sociale, Familie, Femei și Sănătate, Ordinul național *Steaua României* în grad de Ofițer pentru meritele deosebite în elaborarea, promovarea și dezvoltarea a numeroase acțiuni și proiecte umanitare, în special în județele Bihor, Botoșani, Iași, Ilfov, Neamț, Timiș și Tulcea.

Art. 2. — Se conferă doamnei Marie Line Chopart, reprezentantă în România a Misiunii „Solidarités” — Paris, Ordinul național *Steaua României* în grad de Cavaler pentru

contribuția deosebită în implementarea Programului ECHO inițiat de Guvernul Franței, destinat îngrijirii persoanelor cu handicap, în special a copiilor cu handicap mental.

Art. 3. — Se conferă pastorului Erik Gunnar Eriksson, președintele Fundației internaționale „Steaua Speranței” și al filialei sale din România, Ordinul național *Steaua României* în grad de Cavaler pentru inițiativele sale umanitare și pentru rolul important pe care l-a avut în ajutarea persoanelor cu handicap din România.

Art. 4. — Se conferă domnului inginer Arno Gerlach, inițiatorul și coordonatorul Asociației caritabile „Rumänienhilfe Wuppertal e.V.“, Ordinul național *Steaua României* în grad de Cavaler pentru inițiativele sale umanitare și pentru sprijinul material pe care l-a acordat în ultimii 10 ani persoanelor defavorizate din România.

Art. 5. — Se conferă domnului Ian Francis Rennie Crook, reprezentant în România al „British Executive Service Overseas“, Ordinul național *Steaua României* în grad de Cavaler pentru implicarea și contribuția sa în derularea activităților cu caracter social la nivelul inspectoratelor de stat pentru persoanele cu handicap.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
EMIL CONSTANTINESCU

În temeiul art. 99 alin. (2) din Constituția
României, contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 17 februarie 2000.
Nr. 32.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 239

din 27 decembrie 1999

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. 4 din Codul penal

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Claudia Miu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. 4 din Codul penal, excepție ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Aiud în Dosarul nr. 1.534/1999 al acelei instanțe.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 25 noiembrie 1999, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 7 decembrie 1999 și apoi la data de 20 decembrie 1999 și la data de 27 decembrie 1999.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierea din 16 iunie 1999, pronunțată în Dosarul nr. 1.534/1999, Judecătoria Aiud a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. 4 din Codul penal, excepție ridicată de parchetul de pe lângă acea instanță într-o cauză penală privind pe Elena Hanga, învinută de săvârșirea infracțiunii de tulburare de posesie, prevăzută la art. 220 din Codul penal. În motivarea excepției se susține că aceste prevederi încalcă dispozițiile art. 41 alin. (2) din Constituție referitoare la ocrotirea în mod egal a proprietății private, indiferent de titular.

Exprimându-și opinia, instanța de judecată prezintă că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât „prin dispozițiile art. 220 alin. 4 din Codul penal se face o

diferențiere neconstituțională între protecția posesiei unei persoane private și cea a statului“, atunci când se prevede că, „*Dacă imobilul este în posesia unei persoane private, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate...*“. Dispoziția legală atacată contravine prevederilor art. 41 alin. (2) din Constituție, „care asigură o egală ocrotire a proprietății aparținând persoanelor fizice ori persoanelor juridice de drept privat, precum și a proprietății private a statului“.

Potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului pentru a-și putea exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

În punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților se apreciază că excepția de neconstituționalitate ce se referă la „o normă procedurală în contextul săvârșirii infracțiunii de tulburare de posesie“ este întemeiată. Sintagma „*exceptând cazurile în care bunul este în întregime sau în parte al statului*“, cuprinsă în dispoziția legală criticată, se regăsește în Codul penal și în „conținutul altor texte incriminatoare (de pildă, art. 214 care se referă la infracțiunea de gestiune frauduloasă și art. 217 privitor la infracțiunea de distrugere), fiind sistematizate la *Titlul III — Infracțiuni contra patrimoniului*“. Se invocă Decizia Curții Constituționale nr. 177/1998, prin care s-a stabilit că sintagma menționată, cuprinsă și în „art. 213 alin. 2 din Codul penal (în contextul infracțiunii de abuz de încredere), este neconstituțională. Instanța constituțională a reținut că în speță, în privința bunurilor ce alcătuiesc obiectul proprietății private s-a prevăzut un regim juridic diferențiat sub aspectul instituției plângerii prealabile, ceea ce înseamnă că, dacă bunul face parte din proprietatea publică a statului, acțiunea penală poate fi pusă în mișcare din oficiu, măsura nemaifiind condiționată de existența plângerii prealabile a persoanei vătămate“, ca în cazul în care partea vătămată este alt subiect de drept decât statul, și anume o persoană fizică sau o persoană juridică de drept privat. Această soluție legislativă este contrară dispozițiilor art. 41 alin. (2)

teza întâi din Constituție. Se susține în continuare că și în privința excepției de neconstituționalitate ce vizează prevederile art. 220 alin. 4 din Codul penal soluția trebuie să fie aceeași, pentru identitate de rațiune, „întrucât și în acest caz statul — în calitate de persoană vătămată, ca urmare a unei tulburări de posesie comise asupra unui imobil aflat în proprietatea sa privată — este scutit de recursul la instituția plângerii prealabile, situându-se, sub acest aspect, pe o poziție procesuală mai confortabilă comparativ cu alți titulari ai dreptului de proprietate privată”.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția ridicată este întemeiată, deoarece exceptarea de la cerința plângerii prealabile a persoanei vătămate și punerea în mișcare din oficiu a acțiunii penale în cazul în care imobilul este în întregime sau în parte al statului duc la o diferențiere neconstituțională între protecția proprietății private a statului și protecția proprietății private a altor subiecte de drept. Astfel dispozițiile art. 220 alin. 4 din Codul penal „contravin art. 41 alin. (2) din Constituție, care asigură o egală ocrotire a proprietății private prin lege, indiferent dacă aceasta aparține statului sau altei persoane juridice ori fizice, și, implicit, interzice ca legea penală să conțină reglementări distincte cu privire la ocrotirea proprietății private”. În motivarea punctului său de vedere Guvernul invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume deciziile nr. 177/1998 și nr. 5/1999, prin care s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. 2 și, respectiv, ale art. 214 alin. 3 din Codul penal, texte având conținut asemănător, și s-a statuat că punerea în mișcare a acțiunii penale în temeiul acestor articole din Codul penal „se poate face doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, nu numai atunci când bunul aparține persoanelor fizice sau persoanelor juridice de drept privat, ci și atunci când bunul este în întregime sau în parte proprietatea privată a statului”.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale atacate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție și art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Critica de neconstituționalitate privește dispozițiile art. 220 alin. 4 din Codul penal, care au următorul cuprins: „*Dacă imobilul este în posesia unei persoane private, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.*”

În motivarea excepției Parchetul de pe lângă Judecătoria Aiud consideră că alin. 4 al art. 220 din Codul penal contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 41 alin. (2) teza întâi, potrivit căreia „*Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular*”.

Curtea Constituțională a soluționat anterior o excepție de neconstituționalitate care privea textul art. 220 din Codul penal, respingând-o prin Decizia nr. 124 din 21 mai 1997, rămasă definitivă prin Decizia nr. 714 din 19 decembrie 1997. Este de observat faptul că această excepție a avut ca obiect conținutul incriminator al textului — tulburarea de posesie — care, în opinia autorilor de atunci ai excepției, ar contraveni dispozițiilor art. 16 alin. (2) din Constituție. Sub acest aspect Curtea nu a reținut nici un motiv de neconstituționalitate și a respins excepția, considerând că

incriminarea tulburării de posesie constituie expresia voinței legiuitorului de a apăra, prin mijloace de drept penal, proprietatea privată.

Pe de altă parte, în ceea ce privește constituționalitatea prevederilor alin. 4 al art. 220 din Codul penal în raport cu dispozițiile art. 41 alin. (2) teza întâi din Constituție, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 165 din 21 octombrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 624 din 21 decembrie 1999, decizie prin care a fost admisă excepția de neconstituționalitate a acestor prevederi, constatându-se că dispoziția „*cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului*” este neconstituțională. Cu acel prilej, în motivarea deciziei s-a arătat:

a) Dispozițiile alin. 4 al art. 220 din Codul penal instituie o ocrotire penală diferită, dacă imobilul este „*în întregime sau în parte al statului*”. Textul de lege menționat prevede că acțiunea penală urmează să fie pusă în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, afară de cazul în care „*acesta este în întregime sau în parte al statului*”, caz în care urmează să fie pusă în mișcare din oficiu.

b) Valoarea socială explicit apărută prin dispozițiile alin. 4 al art. 220 din Codul penal este posesia pașnică și netulburată a unui imobil. În consecință, pentru existența infrațiunii nu este relevantă natura dreptului de proprietate asupra imobilului a cărui posesie este tulburată, ci numai calitatea de „*persoană privată*” a posesorului imobilului.

c) Prin dispozițiile art. 220 alin. 4 din Codul penal se creează un regim juridic favorabil posesiei ce poartă asupra imobilelor aflate în proprietatea privată a statului, în comparație cu posesia ce poartă asupra imobilelor aflate în proprietate privată particulară, ceea ce atrage, indirect, favorizarea unuia dintre titularii dreptului de proprietate privată. Așa fiind, aceste reglementări care diferențiază apărarea, prin mijloace de drept penal, a unei valori sociale (posesia pașnică și netulburată a unui imobil), în funcție de titularul dreptului de proprietate asupra celui imobil (statul sau, respectiv, altă persoană juridică ori persoană fizică), încalcă, atunci când nu este vorba despre bunuri aflate în proprietate publică, principiul consacrat în art. 41 alin. (2) din Constituție referitor la ocrotirea în mod egal, prin lege, a proprietății private, indiferent de titular.

d) Textul de lege criticat este asemănător, atât ca formulare, cât și prin consecințele sale, cu textele art. 213 alin. 2 și art. 214 alin. 3 din Codul penal, în privința cărora Curtea Constituțională a constatat, prin Decizia nr. 177 din 15 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 24 februarie 1999, și, respectiv, prin Decizia nr. 5 din 4 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 5 martie 1999, că dispozițiile „*cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului*” și, respectiv, „*cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte proprietatea statului*” sunt neconstituționale. Deoarece nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția referitoare la dispozițiile art. 220 alin. 4 din Codul penal a fost identică celor adoptate prin deciziile menționate.

Față de cele arătate, întrucât Curtea a constatat printr-o decizie anterioară neconstituționalitatea dispoziției legale criticate, aceasta nu mai poate face din nou obiectul unei excepții de neconstituționalitate, operându o cauză de inadmisibilitate, în temeiul art. 23 alin. (3) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată. Curtea ținând seama că în speță această cauză de inadmisibilitate s-a ivit după data de 16 iunie 1999, când s-a pronunțat de către instanța de judecată încheierea de sesizare a Curții Constituționale și, prin urmare, la acea dată excepția de neconstituționalitate era admisibilă, devenind inadmisibilă ulterior.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 220 alin. 4 din Codul penal, ridicată de Parchetul de pe lângă Judecătoria Aiud în Dosarul nr. 1.534/1999 al acelei instanțe, constatând că excepția a devenit inadmisibilă. Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 decembrie 1999.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent șef,
Claudia Miu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

privind aprobarea Normelor specifice de protecție a muncii pentru exploatarea stufului

Ministrul muncii și protecției sociale,
având în vedere:

- prevederile art. 5 alin. (5) și ale pct. 1 din anexa nr. 2 la Legea protecției muncii nr. 90/1996;
 - prevederile art. 3 pct. V și ale art. 7 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 188/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Protecției Sociale, cu modificările ulterioare;
 - Avizul Consiliului tehnico-economic nr. 16 din 6 martie 1997 al Ministerului Muncii și Protecției Sociale — Protecția muncii,
- emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele specifice de protecție a muncii pentru exploatarea stufului, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Normele prevăzute la art. 1 intră în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Începând cu aceeași dată se abrogă prevederile din normele departamentale de protecție a muncii, care se referă la exploatarea stufului.

Art. 3. — Normele specifice de protecție a muncii pentru exploatarea stufului sunt obligatorii pentru activitățile cu acest profil și se difuzează celor interesați prin inspectoratele teritoriale de muncă și prin agenți autorizați de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Ministrul muncii și protecției sociale,
Alexandru Athanasiu

București, 13 decembrie 1999.
Nr. 748.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Reglementării privind operarea în condiții de timp de zbor extins (ETOPS) a avioanelor cu două motoare cu turbină, înmatriculate în România

Ministrul transporturilor,

pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor ca autoritate de stat în domeniul transporturilor, în scopul armonizării reglementărilor naționale cu cele ale Uniunii Europene în domeniul aviației civile,

în temeiul art. 12 lit. i) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată și modificată prin Legea nr. 197/1998 și ulterior republicată, al art. 4 lit. f) și al art. 62 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, al art. 3 pct. 6 și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 263/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și al Hotărârii Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Reglementarea privind operarea în condiții de timp de zbor extins (ETOPS) a avioanelor cu două motoare cu turbină, înmatriculate în România, cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în termen de 30 de zile de la data publicării.

Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

București, 30 decembrie 1999.
Nr. 781.

Art. 3. — Direcția generală a aviației civile din cadrul Ministerului Transporturilor și Autoritatea Aeronautică Civilă Română vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

ANEXĂ

REGLEMENTARE

privind operarea în condiții de timp de zbor extins (ETOPS) a avioanelor cu două motoare cu turbină, înmatriculate în România

Art. 1. — Avioanele cu două motoare cu turbină se consideră că operează în siguranță și, în consecință, se permite decolarea acestora numai dacă timpul de zbor cu un singur motor, la viteză de croazieră, până la aeroportul de destinație sau la un aeroport de rezervă, nu depășește 60 de minute.

Art. 2. — Operatorii care operează avioane cu două motoare cu turbină pe o rută care nu satisface condiția de disponibilitate a unui aeroport de rezervă, aflat la o distanță de zbor de cel mult 60 de minute, cu un singur motor în funcționare, trebuie să dețină o autorizație ETOPS eliberată de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

Art. 3. — Autorizația ETOPS se acordă „în limite”, după cum urmează: 75 de minute, 90 de minute, 120 de minute, 180 de minute. În funcție de experiența acumulată de operatorul aerian în condiții de zbor extins — ETOPS, Autoritatea Aeronautică Civilă Română poate acorda autorizații și pentru trepte intermediare, respectiv între 120 și 180 de minute.

Art. 4. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română emite proceduri specifice prin care stabilește cerințele tehnice operaționale și/sau de navigabilitate, pe care trebuie să le îndeplinească operatorii aerieni români solicitanți ai autorizației ETOPS.

Art. 5. — Operatorii aerieni care solicită autorizare de operare în regim ETOPS trebuie să prevadă în Manualul operațional procedurile și programele aplicabile operării ETOPS și să completeze manualele proprii de pregătire, operare și antrenament, precum și procedurile de control al calității și al siguranței zborului în acest regim de operare.

Art. 6. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română stabilește proceduri proprii privind supravegherea operatorilor care operează în regim ETOPS.

Art. 7. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română poate refuza eliberarea autorizației ETOPS solicitanților care nu

îndeplinesc în totalitate cerințele tehnice operaționale și de navigabilitate stabilite prin procedurile specifice prevăzute la art. 4.

Art. 8. — În cazul în care un operator aerian român nu mai întrunește temporar sau permanent cerințele tehnice operaționale și/sau de navigabilitate pentru autorizare ETOPS, Autoritatea Aeronautică Civilă Română îi poate suspenda, pe o durată de maximum 6 luni, sau revoca, după caz, autorizația ETOPS.

Art. 9. — Suspendarea sau revocarea autorizației ETOPS determină și modificarea Certificatului de operator aerian care se acordă în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului transporturilor nr. 404/1999 pentru aprobarea Reglementărilor aeronautice civile române privind certificarea operatorilor aerieni/RACR-COA, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 2 septembrie 1999, în sensul restrângerii condițiilor specifice de operare.

Art. 10. — Contestațiile împotriva deciziei de refuzare a acordării autorizației ETOPS, de suspendare sau de revocare a acesteia se adresează ministrului transporturilor de către operatorul aerian în cauză, în termen de 15 zile de la data comunicării deciziei Autorității Aeronautice Civile Române. În termen de maximum 30 de zile de la data depunerii contestației se comunică solicitantului modul de soluționare a acesteia.

Art. 11. — Dispozițiile prezentei reglementări se completează în mod corespunzător cu dispozițiile cuprinse în RACR-COA 0200 „Rute și zone de operare; operarea avioanelor cu unul sau două motoare”, precum și cu procedurile proprii stabilite de Autoritatea Aeronautică Civilă Română privind supravegherea operatorilor care operează în regim ETOPS.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru aprobarea aplicării Reglementării europene JAR—66 — Personal de certificare a întreținerii

Ministrul transporturilor,
pentru îndeplinirea atribuțiilor ce revin Ministerului Transporturilor ca autoritate de stat în domeniul transporturilor, în scopul armonizării reglementărilor naționale cu cele ale Uniunii Europene în domeniul aviației civile, luând în considerare procesul de implementare în Europa a unui cod unic de reglementări privind siguranța zborului, în temeiul art. 12 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată și modificată prin Legea nr. 197/1998 și ulterior republicată, al art. 66 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, al art. 2 pct. 4 și al art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 263/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, precum și al Hotărârii Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă aplicarea de către Autoritatea Aeronautică Civilă Română, începând cu data de 1 iunie 2001, a Reglementării europene JAR—66 — Personal de certificare a întreținerii, denumită în continuare *Reglementarea europeană JAR—66*, precum și a amendamentelor ulterioare la aceasta, pentru licențierea

personalului de certificare a întreținerii, responsabil cu emiterea, în numele unei organizații de întreținere autorizate conform JAR—145, a certificatelor de punere în serviciu a aeronavelor civile.

(2) Procedurile specifice de aplicare a prevederilor Reglementării europene JAR—66 se stabilesc de Autoritatea Aeronautică Civilă Română.

Art. 2. — În perioada 1 iunie 2001—1 ianuarie 2003 personalul de certificare a întreținerii se va conforma:

- a) prevederilor reglementărilor naționale în vigoare; sau
- b) prevederilor Reglementării europene JAR—66, dacă sunt întrunite condițiile necesare.

Art. 3. — Începând cu data de 1 ianuarie 2003 personalul de certificare a întreținerii, responsabil cu emiterea, în

numele unei organizații de întreținere autorizate conform JAR—145, a certificatelor de punere în serviciu a aeronavelor civile, se va conforma prevederilor Reglementării europene JAR—66.

Art. 4. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 5. — Autoritatea Aeronautică Civilă Română va pune la dispoziție tuturor celor interesați textul tradus în limba română al Reglementării europene JAR—66 și al amendamentelor la aceasta.

Art. 6. — Direcția generală a aviației civile din cadrul Ministerului Transporturilor și Autoritatea Aeronautică Civilă Română vor lua măsuri pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

p. Ministrul transporturilor,
Aleodor Frâncu,
secretar de stat

București, 4 ianuarie 2000.
Nr. 8.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

O R D I N

privind actualizarea tarifelor pentru prestațiile de servicii specifice, efectuate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

Ministrul transporturilor,

în temeiul prevederilor art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, aprobată și modificată prin Legea nr. 197/1998 și ulterior republicată, ale art. 39 din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 73/1998, ale art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 95/1998 privind înființarea unor instituții publice în subordinea Ministerului Transporturilor, ale art. 1 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 625/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Rutiere Române — A.R.R., ale art. 107 din Normele de organizare și efectuare a transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, aprobate prin Ordinul ministrului transporturilor nr. 527/1997,

în baza prevederilor art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 263/1999 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Tarifele pentru prestațiile de servicii specifice efectuate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R., prevăzute în anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 715/1998, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 477 din 11 decembrie 1998, cu modificările ulterioare, se actualizează la 1,11 prin aplicarea indicelui tarifelor serviciilor, stabilit pentru trimestrul III 1999 și

publicat de Comisia Națională pentru Statistică în Buletinul statistic de prețuri nr. 9/1999, conform anexei care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Autoritatea Rutieră Română — A.R.R. va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor,
Adrian Gheorghe Marinescu,
secretar de stat

București, 10 ianuarie 2000.
Nr. 16.

ANEXĂ

T A R I F E L E

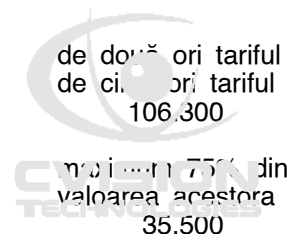
pentru prestațiile de servicii specifice, efectuate de Autoritatea Rutieră Română — A.R.R.

	= lei =
1. Eliberarea licenței de transport	170.000
1.1. Eliberarea licenței de transport	106.300
1.2. Vizarea anuală a licenței de transport (inclusiv pentru anul în curs)	106.300
1.3. Eliberarea unui exemplar de serviciu al licenței de transport	63.800
1.4. Vizarea anuală a exemplarului de serviciu al licenței de transport	106.300
1.5. Verificarea persoanei desemnate	106.300

— lei —

2. Eliberarea licenței de execuție pentru vehicul

2.1. Eliberarea licenței de execuție pentru transporturi internaționale	
2.1.1. Eliberarea licenței de execuție pentru autotractor cu șa, autoremorcher și asimilate	1.133.800
2.1.2. Eliberarea licenței de execuție pentru autovehicul	
• capacitate de transport:	
— până la 3,5 tone inclusiv	850.300
— 3,5—7,5 tone	956.700
— peste 7,5 tone inclusiv	1.062.900
2.1.3. Eliberarea licenței de execuție pentru vehicul	15% din tariful pentru autovehicul, corespunzător capacității de transport
2.1.4. Eliberarea licenței de execuție pentru transport de persoane	
• capacitate de transport:	
— până la 9 locuri	1.062.900
— între 9—17 locuri	956.700
— peste 17 locuri	1.062.900
2.2. Eliberarea licenței de execuție pentru transporturi naționale	
2.2.1. Eliberarea licenței de execuție pentru autotractor cu șa, autoremorcher și asimilate	255.100
2.2.2. Eliberarea licenței de execuție pentru autovehicul	
• capacitate de transport:	
— până la 3,5 tone inclusiv	141.700
— între 3,5—7,5 tone	198.500
— peste 7,5 tone inclusiv	255.100
2.2.3. Eliberarea licenței de execuție pentru vehicul	20% din tariful pentru autovehicul, corespunzător capacității de transport
2.2.4. Eliberarea licenței de execuție pentru transport de persoane	
• capacitate de transport:	
— până la 9 locuri	637.800
— între 9—17 locuri	170.100
— peste 17 locuri	212.600
2.3. Eliberarea licenței de execuție pentru transport mixt	cumul de tarife aferente transportului de persoane și transportului de marfă tarif majorat cu 50%
2.4. Eliberarea licenței de execuție pentru transporturi de mărfuri periculoase	
3. Eliberarea licenței de execuție pentru traseu	
3.1. Eliberarea licenței pentru traseu județean	212.600
3.2. Eliberarea licenței pentru traseu interjudețean	637.800
3.3. Eliberarea licenței pentru traseu internațional	1.913.300
3.4. Eliberarea celorlalte exemplare ale licenței pentru traseu	25% din tariful licenței pentru traseu cu conținut identic
4. Eliberarea licenței de execuție pentru activități conexe	
4.1. Eliberarea licenței de execuție pentru autogară:	
— specială	3.401.400
— categoria I	2.763.700
— categoria a II-a	2.125.900
— categoria a III-a	1.559.000
4.1.1. Vizare anuală	40% din tarif
4.2. Eliberarea licenței de execuție pentru agenție de voiaj	1.275.500
4.2.1. Vizare anuală	40% din tarif
4.3. Eliberarea licenței de execuție pentru mesagerie	1.275.500
4.3.1. Vizare anuală	40% din tarif
4.4. Eliberarea licenței de execuție pentru colectare și expediție de mărfuri	637.800
4.4.1. Vizare anuală	40% din tarif
4.5. Eliberarea licenței de execuție pentru intermediere	637.800
4.5.1. Vizare anuală	40% din tarif
5. Alte tarife:	
5.1. Eliberarea unei noi licențe de transport sau de execuție, ocazională de pierdere, sustragerea sau deteriorarea celei eliberate	tarif inițial
5.2. Eliberarea licenței de transport sau de execuție, ocazională de reținerea celei eliberate	
5.2.1. La prima reținere	
5.2.2. La următoarele rețineri	
5.3. Activitate de autorizare (avizare, verificare și atestare), documentare și consultanță (lei/oră)	106.300
5.4. Distribuirea de documente și documentații proprii	mai puțin 75% din valoarea acestora
5.5. Furnizarea de date privind operatorii de transport (lei/unitate)	35.500

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN**privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna martie 2000**

Ministrul finanțelor,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 447/1997 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările ulterioare,

având în vedere prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999, ale Convenției nr. 16.813/19/1998, încheiată între Ministerul Finanțelor și Banca Națională a României, și ale Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat, derulate de Banca Națională a României în calitatea sa de agent al statului,

emite următorul ordin:

Art. 1. — Ministerul Finanțelor anunță programul emisiunii de titluri de stat, numite *certIFICATE DE TREZORERIE CU DISCONT*, lansate în luna martie 2000, destinate finanțării și refinanțării deficitului bugetului de stat, astfel:

Seria	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Numărul de zile	Valoarea emisiunii — lei —
C1 01.06.2000	29 februarie 2000	2 martie 2000	1 iunie 2000	91	1.340.567.282.100
C2 31.08.2000	29 februarie 2000	2 martie 2000	31 august 2000	182	500.000.000.000
C3 08.06.2000	7 martie 2000	9 martie 2000	8 iunie 2000	91	1.716.046.172.250
C4 15.06.2000	14 martie 2000	16 martie 2000	15 iunie 2000	91	1.614.751.596.970
C5 14.09.2000	14 martie 2000	16 martie 2000	14 septembrie 2000	182	500.000.000.000
C6 22.06.2000	21 martie 2000	23 martie 2000	22 iunie 2000	91	1.000.008.422.820
C7 22.03.2001	21 martie 2000	23 martie 2000	22 martie 2001	364	300.000.000.000
C8 29.06.2000	28 martie 2000	30 martie 2000	29 iunie 2000	91	60.474.589.290
C9 29.06.2000	28 martie 2000	31 martie 2000	29 iunie 2000	90	1.043.150.300.000

Ministerul Finanțelor își rezervă dreptul ca valorile împrumutate, aferente seriei, să fie majorate sau micșorate până la anularea emisiunilor, în funcție de necesitățile de finanțare a contului general al trezoreriei statului și de nivelul randamentului înregistrat la data licitației.

Art. 2. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc, pentru fiecare serie de certificate de trezorerie cu discount, la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Oferta de cumpărare va cuprinde valoarea nominală, costul total, rata discountului, prețul și randamentul.

Prețul și randamentul se vor calcula utilizându-se următoarele formule:

$$P = \frac{1 - (d \times r)}{360} \text{ și}$$

$$y = \frac{r}{P},$$

în care:

P = prețul titlului cu discount exprimat cu șase zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului;

y = randamentul (rata dobânzii).

Art. 3. — Băncile pot depune oferte competitive atât în cont propriu, cât și în contul clienților lor, persoane juridice.

Fiecare bancă poate să depună maximum 5 oferte competitive. Fiecare ofertă competitivă va fi de minimum 100.000.000 lei cu multipli de 10.000.000 lei.

Certificatele de trezorerie cu discount mai sus menționate nu se adresează persoanelor juridice nerezidente în România.

Nu sunt acceptate ofertele necompetitive.

Art. 4. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000.000 lei.

Art. 5. — Ofertele de cumpărare se depun la Banca Națională a României în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 6. — Rezultatul licitației va fi stabilit în aceeași zi, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 7. — Plata certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data emisiunii, prin debitarea contului cumpărătorului, deschis la Banca Națională a României, cu suma reprezentând costul total al certificatelor de trezorerie cu discount cumpărate.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu discount se va face la data scadenței, prin creditarea contului deținătorului cu suma reprezentând valoarea nominală totală a certificatelor de trezorerie cu discount.

Art. 8. — Prezenta emisiune nu beneficiază de facilități fiscale.

Art. 9. — Direcția generală a datoriei publice și administrarea patrimoniului statului va aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul finanțelor,

Decebal Traian Remeș

București, 21 februarie 2000.

Nr. 298.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11, 2170 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro